

Chodzić w Duchu Świętym

32 tydzień Okresu Zwykłego

Czytanie i rozważanie Słowa Bożego

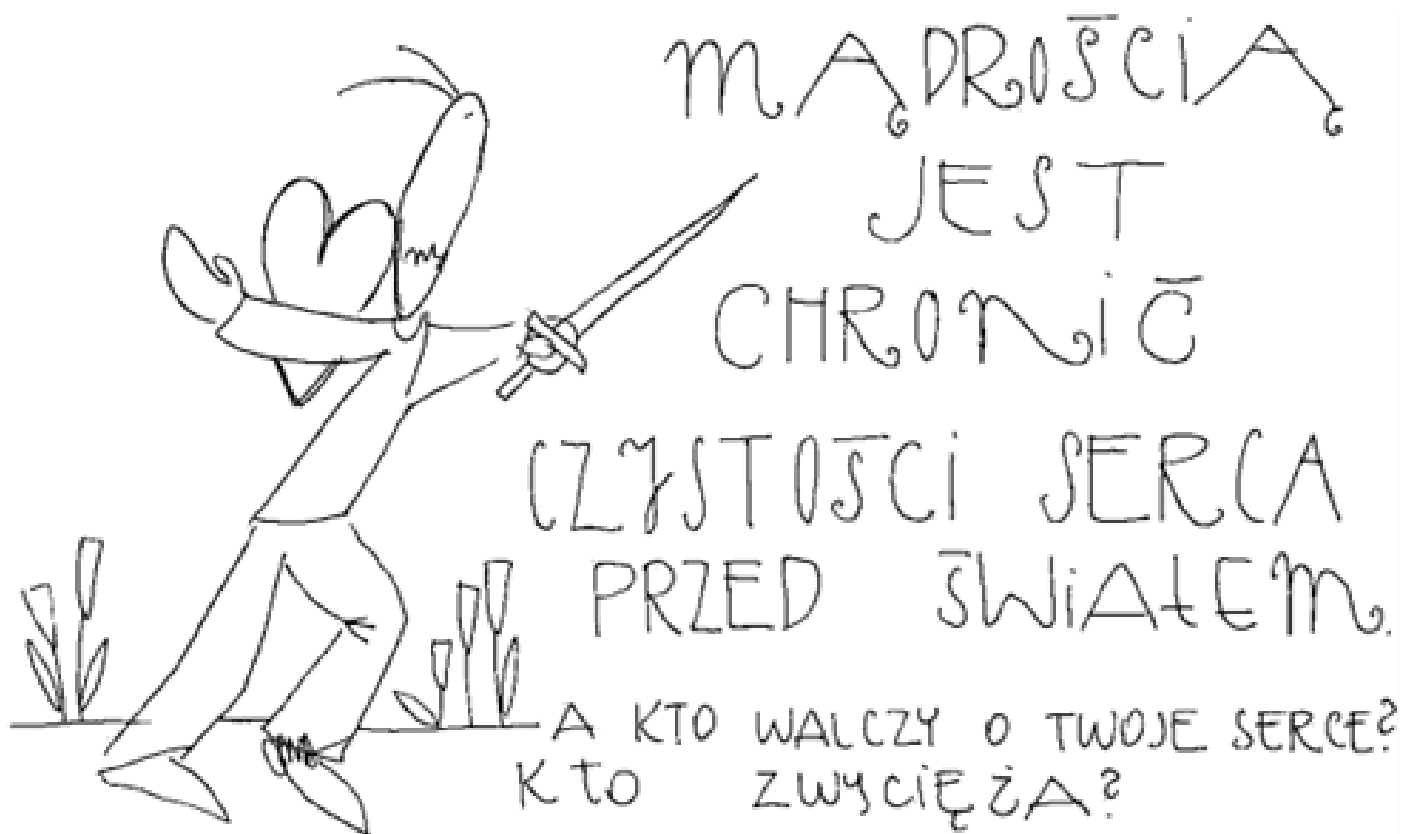
Bez wiary zaś nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6)

Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17)

10.11.2024

Teksty dostępne na stronie: www.onjest.pl

Rysunek tygodnia:

Opracowanie rozważań:	Jolanta i Jerzy Prokopiuk, Monika Mosior, Józefa Zygmunt – Dłubacz, Maria Bodys, Sławomir Łasiewicki.
Korekta:	Jerzy Prokopiuk
Rysunek:	Marta Stańco
Asysta kościelna:	ks. Wojciech Jaśkiewicz
Aplikacje mobilne:	Tomek Romanowski
Druk:	Parafia NMP Bolesnej Wrocław - Strachocin
Projekty graficzne:	Gladiatore Marketing Michał Gadomski

Źródło czytań zamieszczonych w aneksie: www.liturgia.wiara.pl

Drodzy parafianie,

mamy nadzieję, że broszura, którą bierzecie do ręki, pomoże Wam w czytaniu i rozważaniu Słowa Bożego a w ten sposób spotkaniu z Bogiem żywym, obecnym na kartach Pisma Świętego. Naszym celem jest pokazanie Wam przystępnego i prostego sposobu czytania, słuchania i modlitwy Pismem Świętym, tak, aby Słowo Boże, z którym się spotkacie, prowadziło Was w codziennym życiu. Szczególnie tych wszystkich, którzy rozpoczynają korzystanie z naszej propozycji prosimy o przeczytanie kilku wskazówek poniżej. One objaśnią Wam, jak najlepiej skorzystać z broszury, po którą sięgnęliście.

Broszura składa się z 3 części, w kolejności:

- a) propozycji czytania i rozważania na każdy dzień tygodnia,
- b) fragmentów Pisma Świętego do każdego z dni tygodnia (zgodnie z rokiem liturgicznym),
- c) opisu metody modlitwy z Bożym Słowem.

Możesz z niej korzystać w następujący sposób:

1. Zaznajom się z proponowanym sposobem czytania czytając opis metody Lectio Divina na ostatnich stronach. Nie chodzi o to, abyś wszystko zapamiętał(a), ale ogólnie wiedział(a) jak ona przebiega.
2. Przejdź do konkretnego dnia tygodnia i krok po kroku przechodź od jednego punktu do drugiego, według podanych wskazówek, czyli: wycisz się i zaproś Ducha Świętego do modlitwy, przeczytaj tekst do danego dnia ... i tak dalej według wskazówek, zgodnie z zaproponowanym schematem.
3. W trakcie takiego czytania i rozważania możesz, jeśli poczujesz potrzebę, ponownie sięgać do opisu metody zamieszczonego na ostatnich stronach. To pomoże Ci lepiej rozumieć i przeżyć Twoje osobiste spotkanie z Jezusem obecnym w Bożym Słowie.
4. To samo powtarzaj dla każdego innego dnia tygodnia. Bądź wytrwały(a) i cierpliwy(a) a zobaczysz owoce swojego spotkania ze Słowem, bo spotykając się ze Słowem spotykasz się z samym Jezusem. Nie spiesz się, poświęć na to przynajmniej 15 minut każdego dnia.
5. Jeśli masz uwagi czy też chcesz się podzielić swoimi wrażeniami i odkryciami ze spotkania z Jezusem z Bożym Słowem, możesz napisać do nas na: slowo@onjest.pl lub przekazać swoje uwagi Księdzu Proboszczowi.

Pozdrawiamy i życzymy błogosławionego spotkania ze Słowem Bożym - Redakcja

10.11.2024, niedziela , Św. Leona Wielkiego, papieża i doktora Kościoła

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO DZIELIĆ SIĘ Z RADOŚCIĄ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Marka 12, 38-44

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Czytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Jezus wraz z uczniami patrzy, jak ludzie wrzucają datki na świątynię do metalowych tub-skarbonek. Przy każdej stoją kapłani, który ogłaszają wielkość ofiary, a grzechot monet słyszą wszyscy. Gdy przychodzi biedna wdowa to wrzuca tylko dwie drobne, lekkie monety. I to w tym właśnie momencie Chrystus ogłasza wartość tej ofiary. Wdowa oddała wszystko co miała. Poświęciła całe swe życie Bogu.
- Chwilę wcześniej Jezus mówi o uczonych w Piśmie. Mają oni wiedzę o Bogu oraz bogactwo, lecz dzielą się tylko tym co im zbywa. Ofiarują coś tylko po to by się pokazać ludziom a nie Bogu.
- A jak to wygląda w moim życiu? Czy potrafię dzielić się z innymi tak w całości, bez wylizania? Czy gdy jestem na Eucharystii, oddaję czas całkowicie Bogu, czy może moje myśli są gdzieś między domem a pracą? Czy szukam możliwości by podzielić się tym co otrzymałem od Boga, np. ucząc innych, pomagając w pracach, dzieląc się pewną częścią z każdego dochodu zaraz po jego otrzymaniu? Czy jest coś w moim życiu, co ofiarowałem w całości, by podziękować Bogu za to co mam? A może najpierw kalkuluję, sprawdzam czy mam czas, czy moje zaangażowanie lub ofiara nie będzie kosztem moich planów?
- Bóg stworzył świat i dał go nam do dyspozycji. Stworzył Ciebie i mnie oraz obdarzył nas wieloma darami np. umiejętnościami. Pomyśl, ile czasu lub ile swoich umiejętności poświęcasz dla innych, aby Bogu podziękować za to, co masz i kim jesteś?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Teraz zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie Jezu naucz mnie patrzeć na to co mam z Twojej perspektywy. Naucz mnie pokory oraz odwagi bym potrafił tam, gdzie potrzeba dzielić się wszystkim co mam.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

11.11.2024, poniedziałek , Św. Marcina z Tours, biskupa. Święto Niepodległości.

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM PRZEBACZAJĄC

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 17,1-6

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- W kulturze bliskowschodniej śmierć bez pogrzebu i grobu była uważana za największą karę - a taką śmiercią ginęli ludzie z rąk Rzymian w czasach Chrystusa. Skazańców topiono z kamieniem młyńskim u szyi. Jezus odwołuje się do obrazu znanego swoim słuchaczom: lepsza jest największa kara, jaką obecnie znacie (oraz wszystkie jej dalekosiężne konsekwencje) niż spowodowanie grzechu i zgorszenia wśród wierzących. Nie zdajemy sobie sprawy, jak przed Bogiem będziemy odpowiadali za tego rodzaju grzech. Zgorszeń w Kościele jest sporo - są bolesne dla osób zranionych nimi oraz dla tych, którym na Kościele zależy. A ja - czy modłę się za Kościół, aby był czysty i święty? Jak wygląda dziś moja praktyka modlitwy za Kościół?
- Jezus zachęca nas nieustannie do przebaczenia. Przebaczenie nie jest wyparciem ani zapomnieniem, ani udawaniem że nic się nie stało. Tu mamy do czynienia z dwoma rodzajami pamięci. Pamięć nieoczyszczona przez Boga łaską przebaczenia prowokuje żal, gorycz, zamknięcie w sobie, wyrzuty i często wiąże się z silnymi emocjami. Pamięć oczyszczona i uświęcona przebaczeniem pełna jest wolności i pokoju. Mogę mówić o doznanej krzywdzie ze spokojem, pogodzeniem, w wolności.
- Pamięć nieoczyszczona często jest podatna na pokusy i rozproszenia. Ileż to razy podczas mszy lub modlitwy zaczynałam myśleć o tych, którzy mnie zranili lub o raniących wydarzeniach z przeszłości? Tu był haczyk dla przeciwnika, który wywołując tego rodzaju myśli prowokujące uczucia, skutecznie odrywał mnie od modlitwy i koncentracji. Lecz sprawy przebaczone są dla niego już niedostępne - gdyż są odmienione obecnością Bożą, Jego miłością i łaską.

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, daj mi łaskę przebaczenia wszystkim winowajcom, nie pozwól by w moim sercu pozostał jakikolwiek okrucuch żalu i gniewu.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

12.11.2024, wtorek , Św. Jozafata, biskupa i męczennika

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO BYĆ POSŁUSZNYM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 17, 7-10

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Greckie słowo „doulos” tłumaczone w tym fragmencie jako „sługa”, w zasadzie może być tłumaczone dosłownie jako „niewolnik”. Posiadanie w tamtych czasach niewolnika nie było niczym wyjątkowym i nie rodziło tak negatywnych skojarzeń, jak dziś, w dobie rozpowszechnionych praw człowieka. Czymś normalnym więc było wymaganie od kogoś takiego służby w różnych miejscach i oczekiwanie, że bez szemrania będzie wypełniał nałożone na niego obowiązki, dlatego pytanie mówiące o nie okazywaniu wdzięczności jest retoryczne. Sługa – niewolnik wykonał swoje obowiązki i nie jest to czymś nadzwyczajnym.
- „*Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać*”. Teraz Jezus zwraca się do uczniów i uświadamia im, że skoro zdecydowali się iść za Nim, to przyjęli na siebie pewne obowiązki związane z głoszeniem Królestwa Bożego. Fakt, że to robią nie daje im żadnych specjalnych przywilejów, po prostu wykonują coś w zakresie swoich obowiązków. Nie mają powodu, aby się tym chlubić i wywyższać nad innych, czy stawiać w jakiejś uprzywilejowanej pozycji. Zapytaj się Jezusa, co jest w ramach Twojego „zakresu obowiązków”, to znaczy do czego Ty zostałeś powołany ze względu na to, że jesteś chrześcijaninem, uczniem Jezusa? Czy czasami nie uważasz się za kogoś lepszego od tych wszystkich „biednych, niecywilizowanych ludzi”, którzy jeszcze nie poznali Ewangelii a których kultura wydaje Ci się być zacofana, nie na czasie, nieżyłowa?
- „*Nieużyteczni*”. Z tym słowem możemy mieć pewien kłopot. Pomyśl, że to nie jest to samo co „bezwartościowy” i nie zasługujący na podziękowania. Bogu nie chodzi o to, aby Cię poniżyć, ale by pokazać, że posłuszeństwo, które mu okazujemy to, mówiąc krótko, nasz obowiązek. Zakładam, że mogą to być dla Ciebie trudne słowa, słowa rodzące sprzeciw, gdyż dzisiejszy człowiek ma alergię na słowo „posłuszeństwo”. Pomyśl wtedy jednak komu masz być posłuszny? Pomyśl kim jest dla Ciebie Bóg? Czy wierzysz w to, że On jest dla Ciebie dobry, że posłuszeństwo wobec swojego Słowa, którego oczekuje od Ciebie Bóg zrodzi w Twoim życiu samo dobro?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, często tak naprawdę nie wierzę w Twoją dobroć wobec mnie, nachodzi mnie wiele wątpliwości w różnych sytuacjach życia. Proszę Cię, daj mi poznać Twoją łaskę i dobroć, doświadczyć ich mojej codzienności.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

13.11.2024, środa , Św. Benedykta, Jana, Mateusza, Izaaka i Krystyna, pierwszych męczenników Polski

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM TO PRAGNAĆ ZDROWIA DUSZY I CIAŁA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 17,11-19

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Trędowaci przyszli do Jezusa, gdyż czuli, że On ma moc, aby zmienić ich życie. „*Głośno wołali*”. W Ewangelii jest kilka przykładów ludzi, którzy głośno i uporczywie wołali o ingerencję Jezusa w ich życie – niewidomy Bartymeusz, jawnochrześcijańska, ojciec epileptyka. Jezus zachęca nas nawet do tego: „*Proście a będzie wam dane*”. Proś Jezusa, aby zaangażował w Twoje życie i przemienił je. On wie, co jest dla Ciebie dobre i to Ci da.
- Jezus nie mówi do trędowatych – jesteście uzdrowieni, tylko „*idźcie pokażcie się kapłanom*”. Ma to znaczenie o tyle, że tradycja żydowska nakazywała, aby kapłan sprawdził, czy uzdrowienie zaszło, czy jest prawdziwe. Owi trędowaci musieli więc uwierzyć, że jak dojdą do kapłanów, to będą zdrowi, inaczej zostaliby w najlepszym przypadku przepędzeni kijami. Ta sytuacja domagała się od nich odwagi w wierze, pójścia w ciemno za Słowem, które wypowiedział do nich Jezus. Czy w Tobie jest taka odwaga wiary? Może chodzi nawet o drobne rzeczy, jak publiczny znak krzyża, czy modlitwa przed posiłkiem w restauracji? Gdy będziemy mieć odwagę w drobnych sprawach, to Pan będzie prowadził nas dale, w odwadze wiary potrzebnej do rzeczy większych....
- Dzisiejsze Słowo mówi też o wdzięczności. Dzięki łasce Bożej i swojej odwadze wiary wszyscy trędowaci zostali uzdrowieni, ale tylko jeden okazał za to wdzięczność. Może ci inni pomyśleli – jestem już zdrowy, dostałem co chciałem, to co mnie obchodzi wdzięczność? Ich postawa pokazuje, że choć ich ciała zostały oczyszczone, to dusze pozostały brudne i egoistyczne. Do wejścia do Bożego Królestwa potrzebna jest czysta dusza. Może ci trędowaci żyli dalej w zdrowiu ale co z tego? „*Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł?* (Mt 16,26)”. Czy tak samo jak zdrowia ciała pragniesz zdrowia swojej duszy? Co w tym kierunku robisz?

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Jezu, pragnę, aby moja dusza była zdrowa, ale proszę Cię też o zdrowie ciała. Będę pamiętał o wdzięczności.*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

14.11.2024, czwartek

W OBECNOŚCI BOGA - KRÓLA CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 17, 20 - 25

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Życie Jezusa jest bardzo dynamiczne; pielgrzymuje, naucza, uzdrawia, wskrzesza, ale też powołuje, wchodzi w relacje i wyznacza zadania. Swoich następców/apostołów wysyła, aby „głosili królestwo Boże” (Łk 9, 2), które „jest bliskie” [zbliżyło się = engiken (grec.) = „już tu jest”]. W dzisiejszej Ewangelii słyszymy jak odpowiada faryzeuszom, że „Królestwo Boże pośród was jest”. Możemy wnioskować, iż sugeruje im, że to Królestwo związane jest z Nim samym. Jezus = Król (jak to niejednokrotnie było zapowiadane w Starym Przymierzu) jest obecny, więc królestwo pośród nich jest. Zbliżyło się do nich w Jego działaniach, w Jego obecności pośród tych, z którymi przebywa, których naucza, których miłuje.
- Jezus mówił w Ewangeliiach o królestwie Bożym wielokrotnie. Jest to więc temat wiodący w Jego nauczaniu, cel Jego przepowiadania. „Muszę głosić Dobrą Nowinę o królestwie Bożym [mówił], bo po to zostałem posłany” (Łk 4, 43). Bóg Ojciec przekazał Mu moc i władzę, aby był/królował pośród nas jako wojownik, który daje zwycięstwo, odnawia miłość, ogłasza pokój, zwiastuje szczęście, odmienia los, dokonuje odkupienia i zbawia (Sof 3, 14–20; Iz 52, 7–10). Czy chcesz takiego Króla? Czy pragniesz takiego Królestwa? Jeżeli tak, to żyj w świetle tej prawdy, przyjmij Królestwo, które głosi Jezus. Stań się jak dziecko, by to Królestwo osiągnąć (Mk 10, 14-15). Z małego ziarenka rozwijaj się w gigantyczną roślinę (Mk 4, 30-32) i wzrastaj duchowo.
- Jeżeli chcesz, aby obecność Jezusa stała się w twoim życiu rzeczywistością, patrz na samego Króla/Jezusa, Jego słowa i czyny. Przejmij Jego pokój, żyj sprawiedliwie, kochaj i myśl o rzeczach boskich (Mk 8, 32) a nie tylko ludzkich. Bierz udział w Eucharystii, przyjmuj Jezusa do swojego serca, uczyni swoją wiarę rozumną. Bądź przekonany, że potężny i wierny Bóg jest obecny tu i teraz; kieruje, daje natchnienia, prowadzi, podpowiada jak żyć, aby osiągnąć zbawienie. Umiej też cierpieć, umierać dla słabości i grzechu oraz służyć jak On – bo to prowadzi do zwycięstwa. Zaszczep to Królestwo w sobie i żyj na obraz i podobieństwo Boga. Trwaj przy Bogu, a On będzie trwał przy tobie. Czy chcesz być córką/synem Króla? Poproś Go dzisiaj o taką możliwość w modlitwie. I uwierz, że tak może być ...

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przepraszania, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, mój Boże, pragnę, aby Twoje Królowanie w moim życiu stawało się rzeczywistością. Ufam, że mi w tym pomożesz.

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

15.11.2024, piątek , Św. Alberta Wielkiego, biskupa i doktora Kościoła

CHODZIĆ W DUCHU ŚWOĘTYM TO RADYKALNIE WYBIERAĆ BOGA

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 17, 26-37

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- *Jak działa się za dni Noego, tak będzie również za dni Syna Człowieczego. Wg przypisów Biblii Jezus mówi tu o swoich chwalebnych przyjściu na końcu czasów. Będzie to całkowicie normalny, zwyczajny czas, kiedy ludzie będą normalnie funkcjonować zajęci swoimi obowiązkami. Nawiązanie do katastrof ze Starego Testamentu pokazuje element zaskoczenia u ludzi zajętych swoimi sprawami.*
- *Żona Lota pokazuje niemożność oderwania się, uwolnienia od całej otoczki doczesnego życia. Jezus mówi o konieczności bycia wolnym, gotowości zostawienia wszystkiego, by być z Nim na wieki. *Kto będzie się starał zachować swoje życie, straci je...* Ten obraz pokazuje, że nie można dwom panom służyć - mieć dwóch bogów i dwóch miłości: do Jezusa i do tego świata (w znaczeniu różnych przywiązań materialnych i psychicznych, emocjonalnych). Nic nie może być ważniejsze od Boga, bo inaczej jest ryzyko, że w tym kluczowym momencie nie wybiorę na wieki Boga, ale coś innego.*
- *Czy w Twoim sercu nie ma przywiązania (do rzeczy, sytuacji, osoby, wartości), które nie pozwoliłoby Ci dać się porwać Bogu bez wahania? To przywiązanie mogłoby się wyrazić np. w takiej reakcji: nie pójdę, tak długo na to pracowałem i jestem tuż tuż; nie chcę stracić pozycji - czy tam będę równie poważany?; nie mogę stracić efektów ciężkiej pracy, którymi się teraz cieszę; nie mogę teraz zostawić tych ludzi; boję się nowego, a tu mi tak dobrze; tu mi tak ciężko, boję się że tam będzie jeszcze gorzej... Wszystkie te reakcje pokazują większe zaufanie i przywiązanie do rzeczy tego świata (w tym swojej własnej oceny sytuacji), niż do Boga!*
- *Co byś powiedział, gdyby tu i teraz Bóg chciał Cię zabrać? Zobacz, czy coś Cię nie trzyma?*

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

*Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Panie, to takie trudne... Proszę Cię o mądre serce, o mądre kochanie ludzi i tego świata - zawsze pamiętając, że to Twoje dary! Proszę Duchu Św., przekonaj moje serce, że wybierając Boga niczego nie stracę, a zyskam wszystko!*

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

16.11.2024, sobota , Rocznica poświęcenia rzymskich bazylik św. apostołów Piotra i Pawła

CHODZIĆ W DUCHU ŚWIĘTYM, TO WALCZYĆ Z DETERMINACJĄ O WIARĘ

Wyciszenie – zapraszaj Ducha Świętego, aby On prowadził modlitwę, np.: „Duchu Święty, proszę Cię, pomóż mi usłyszeć to wszystko, co Bóg chce mi dziś powiedzieć”.

Lectio (czytanie) – przeczytaj:

Ewangelia według św. Łukasza 18, 1-8

Ponawiaj czytanie, aż znajdziesz fragment, który Cię porusza. Zatrzymaj się na nim.

Meditatio (powtarzanie)

Przeczytaj 2-3 razy fragment, który Cię poruszył. Przeczytaj go powoli, delektując się każdym słowem. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Rozważanie – jeśli jednak nie znajdujesz fragmentu, który Cię porusza, możesz skorzystać z pomocy poniższego rozważania:

- Determinacja to bardzo ważna cecha. Pozwala przejść długotrwałą, uciążliwą drogę. Doprowadza do końca zadanie, które ktoś sobie wyznaczył. Determinacja to cecha bardzo ceniona przez Boga żywego. Człowiek zdeterminowany w wierze osiąga to, czego pragnie. Jezus mówi wprost i jednoznacznie: *Słuchajcie, co mówi ten niesprawiedliwy sędzia. A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie?* Determinacja połączona z wiarą przenosi góry. Owa bezbronna wdowa miała tylko jeden oręż wobec niesprawiedliwego sędziego. Tym orężem, które doprowadziło do rozwiązania problemu, była jej determinacja w uciążliwości przychodzenia i przypominania o swoim sądowym problemie. Owa wdowa była tak skuteczna, że doprowadziła niesprawiedliwego sędziego do działania: *Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się nie liczę, to jednak, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie nachodziła mnie bez końca i nie zdręczała mnie.* Jak szybko się poddajesz w trudnościach? Czy prosisz Pana o postawę determinacji?
- Bóg żywy kocha ludzi zdeterminowanych, Jezus mówi: *A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie?* Jezus zachęca nas, abyśmy walczyli z determinacją o wiarę. Człowiek może szybko wiarę utracić przez doświadczenia życiowe. Wiara jest łaską i domaga się współpracy. Na chrzcie świętym otrzymujemy dar wiary, nadziei i miłości jako małe ziarenka, które domagają się wzrastania.
- W jaki sposób zatem wzrastamy w wierze, nadziei i miłości? Przez modlitwę, uczestnictwo w Eucharystii, rekolekcjach, w środowisku wiary. Potrzebujemy także zastosować to wszystko w życiu, ponieważ dawanie rodzi życie i wzmacnia wiarę. Możesz pomodlić się tak: "Jezu, proszę Cię z całą determinacją o wzrastanie w wierze. Proszę Cię, aby moje doświadczenia życiowe zmuszały mnie do wzrastania w wierze i oddawania Tobie chwały".

Oratio (modlitwa) i contemplatio (trwanie w obecności Boga)

Zanieś przed Oblicze Boże to, co cię poruszyło w czasie rozważania. Może to być modlitwa przeproszenia, prośby, dziękczynienia, uwielbienia. **Możesz modlić się tak:** Koronka biblijna z tekstu.

DUŻE PACIORKI: *Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się nie liczę, to jednak, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie nachodziła mnie bez końca i nie zdręczała mnie.*

MAŁE PACIORKI: Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?

Gdy zabraknie ci słów w modlitwie, to trwaj całym sobą przed Panem bez słów.

Actio (działanie)

Czy przez rozważany fragment Bóg skłania cię w sercu do podjęcia jakiegoś konkretnego działania, jeśli tak to jakiego? Pytaj siebie: Co mam zrobić? Jak to zrobić? Kiedy to zrobić?

Aneks:

CZYTANIA NA POSZCZEGÓLNE DNI TYGODNIA

10.11.2024, niedziela – Ewangelia według św. Marka 12, 38-44

Jezus, nauczając rzesze, mówił:

«Strzeżcie się uczonych w Piśmie. Z upodobaniem chodzą oni w powłóczystych szatach, lubią pozdrowienia na rynku, pierwsze krzesła w synagogach i zaszczytne miejsca na ucztach. Objadają domy wdów i dla pozoru odprawiają długie modlitwy. Ci tym surowszy dostaną wyrok».

Potem, usiadłszy naprzeciw skarbony, przypatrywał się, jak tłum wrzucał drobne pieniądze do skarbony. Wielu bogatych wrzucało wiele. Przyszła też jedna uboga wdowa i wrzuciła dwa pieniążki, czyli jeden grosz.

Wtedy przywołał swoich uczniów i rzekł do nich: «Zaprawdę, powiadam wam: Ta uboga wdowa wrzuciła najwięcej ze wszystkich, którzy kładli do skarbony. Wszyscy bowiem wrzucali z tego, co im zbywało; ona zaś ze swego niedostatku wrzuciła wszystko, co miała na swe utrzymanie».

11.11.2024, poniedziałek – Ewangelia według św. Łukasza 17,1-6

Jezus powiedział do swoich uczniów: Niepodobna, żeby nie przyszły zgorszenia; lecz biada temu, przez którego przychodzą. Byłoby lepiej dla niego, gdyby kamień młyński zawieszono mu u szyi i wrzucono go w morze, niż żeby miał być powodem grzechu jednego z tych małych. Uważajcie na siebie. Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. I jeśli siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: żałuję tego, przebacz mu. Apostołowie prosili Pana: Przymnóż nam wiary. Pan rzekł: Gdybyście mieli wiarę jak ziarnko gorczycy, powiedzielibyście tej morwie: Wyrwij się z korzeniem i przesadź się w morze, a byłaby wam posłuszna.

12.11.2024, wtorek – Ewangelia według św. Łukasza 17, 7-10

Jezus powiedział:

«Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: „Pójdź zaraz i siądź do stołu”? Czy nie powie mu raczej: „Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, aż zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił”? Czy okazuje wdzięczność słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono, mówcie: „Słudzy nieużyteczni jesteśmy; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać”».

13.11.2024, środa – Ewangelia według św. Łukasza 17,11-19

Zdarzyło się, że Jezus, zmierzając do Jeruzalem, przechodził przez pogranicze Samarii i Galilei. Gdy wchodzili do pewnej wsi, wyszło naprzeciw Niemu dziesięciu trędowatych. Zatrzymali się z daleka i głośno zawołali: «Jezusie, Mistrzu, ulituj się nad nami!»

Na ten widok rzekł do nich: «Idźcie, pokażcie się kapłanom!» A gdy szli, zostali oczyszczeni.

Wtedy jeden z nich, widząc, że jest uzdrowiony, wrócił, chwając Boga donośnym głosem, padł na twarz u Jego nóg i dziękował Mu. A był to Samarytanin.

Jezus zaś rzekł: «Czyż nie dziesięciu zostało oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu? Czy się nie znalazł nikt, kto by wrócił i oddał chwałę Bogu, tylko ten cudzoziemiec?» Do niego zaś rzekł: «Wstań, idź, twoja wiara cię uzdrowiła».

14.11.2024, czwartek – Ewangelia według św. Łukasza 17, 20 - 25

Jezus zapytany przez faryzeuszów, kiedy przyjdzie królestwo Boże, odpowiedział im: «Królestwo Boże nie przyjdzie w sposób dostrzegalny; i nie powiedzą: „Oto tu jest” albo: „Tam”. Oto bowiem królestwo Boże pośród was jest».

Do uczniów zaś rzekł: «Przyjdzie czas, kiedy zapragniecie ujrzeć choćby jeden z dni Syna Człowieczego, a nie zobaczycie. Powiedzą wam: „Oto tam” lub: „Oto tu”. Nie chodźcie tam i nie biegnijcie za nimi. Bo jak błyskawica, gdy zabłyśnie, jaśnieje od jednego krańca widnokrzęgu aż do drugiego, tak będzie z Synem Człowieczym w dniu Jego.

Wpierw jednak musi wiele wycierpieć i być odrzuconym przez to pokolenie».

15.11.2024, piątek – Ewangelia według św. Łukasza 17, 26-37

Jezus powiedział do swoich uczniów: «Jak działo się za dni Noego, tak będzie również za dni Syna Człowieczego: jedli i pili, żenili się i za mąż wychodziły aż do dnia, kiedy Noe wszedł do arki; a przyszedł potop i wygubił wszystkich. Podobnie jak działo się za czasów Lota: jedli i pili, kupowali i sprzedawali, sadzili i budowali, lecz w dniu, kiedy Lot wyszedł z Sodomy, spadł z nieba „deszcz ognia i siarki” i wygubił wszystkich; tak samo będzie w dniu, kiedy Syn Człowieczy się objawi. W owym dniu, kto będzie na dachu, a jego rzeczy w mieszkaniu, niech nie schodzi, by je zabrać; a kto na polu, niech również nie wraca do siebie. Miejcie w pamięci żonę Lota. Kto będzie się starał zachować swoje życie, straci je; a kto je straci, zachowa je. Powiadam wam: Tej nocy dwóch będzie na jednym posłaniu: jeden będzie wzięty, a drugi zostawiony. Dwie będą razem mleć na żarnach: jedna będzie wzięta, a druga zostawiona». Pytali Go: «Gdzie, Panie?» On im odpowiedział: «Gdzie jest padlina, tam zgromadzą się i sępy».

16.11.2024, sobota – Ewangelia według św. Łukasza 18, 1-8

Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść o tym, że zawsze powinni się modlić i nie ustawać: «W pewnym mieście żył sędzia, który Boga się nie bał i nie liczył się z ludźmi. W tym samym mieście żyła wdowa, która przychodziła do niego z prośbą: „Obroń mnie przed moim przeciwnikiem!” Przez pewien czas nie chciał; lecz potem rzekł do siebie: „Chociaż Boga się nie boję ani z ludźmi się nie liczę, to jednak, ponieważ naprzykrza mi się ta wdowa, wezmę ją w obronę, żeby nie nachodziła mnie bez końca i nie zadręczała mnie”». I Pan dodał: «Słuchajcie, co mówi ten niesprawiedliwy sędzia. A Bóg, czyż nie weźmie w obronę swoich wybranych, którzy dniem i nocą wołają do Niego, i czy będzie zwlekał w ich sprawie? Powiadam wam, że prędko weźmie ich w obronę. Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?»

LECTIO DIVINA – METODA CZYTANIA I ROZWAŻANIA SŁOWA BOŻEGO

Mnisi znali dwa sposoby medytacji Słowa Bożego: **ruminatio** – przetrawianie Słowa Bożego poprzez jego ciągle powtarzanie oraz **lectio divina** – Bożą lekturę, w której chodziło o to, aby wszystkie słowa Biblii rozumieć jako drogę do Boga, jako opis drogi duchowej. Kluczowe jest tu pytanie: kim jestem, co jest tajemnicą mojego życia, kim i czym stałem się dzięki Jezusowi Chrystusowi? **Kiedy bowiem poprzez rozważanie Bożego Słowa zobaczę, kim jestem, zmieni się także moje działanie w świecie.**

Kilka uwag o miejscu modlitwy, czasie oraz pozycji modlitewnej.

1. **Miejsce** – idealne to kościół czy kaplica z wystawionym Najświętszym Sakramentem. W praktyce będzie to każde miejsce, w którym znajdziemy choć odrobinę wyciszenia.
2. **Czas** – przynajmniej kwadrans. Dobrze, jeśli będzie to pół godziny. Pora dnia nie jest istotna, ważne tylko, byśmy byli przytomni i w czasie modlitwy nie zasnęli.
3. **Pozycja w czasie modlitwy** – godna i wygodna. Można klęczeć, siedzieć na małej ławeczce, można też zwyczajnie usiąść na wygodnym krześle przy stole.

Przebieg *lectio divina*

Istotą tej metody jest jej podział na kilka części:

1. **Czytanie (*lectio*),**
2. **Medytację (*meditatio*),**
3. **Modlitwę (*oratio*) i trwanie przed Bogiem (*contemplatio*).**
4. **Działanie (*actio*)**

Całość powinna być poprzedzona chwilą wyciszenia, skupienia, prośbą skierowaną do Ducha Świętego o dobre owoce. To kluczowy moment przed każdym czytaniem i rozważaniem Bożego Słowa. Głębokie znaczenie Pisma Świętego jest sekretem znanym tylko Duchowi Świętemu, który objawia je komu chce, jak chce, kiedy i gdzie chce. *Duch przenika wszystko, nawet głębokości Boga samego* – pisze św. Paweł (1Kor 2,10). Tego Ducha Bóg udzielił i pragnie udzielać nam, jak mówi św. Łukasz: *Jeśli więc wy, choć źli jesteście, umiecie dawać dobre dary swoim dzieciom, o ileż bardziej Ojciec z nieba da Ducha Świętego tym, którzy Go proszą* (Łk 11,13). Dlatego tak ważne jest, aby prosić o Ducha Bożego, który sam sprawi, że księga Pisma Świętego zostanie dla nas otwarta, to znaczy zrozumiemy jego sens dla nas dziś – w czasie i miejscu, w którym się aktualnie znajdujemy.

Lectio – Czytaj z wiarą i uważnie święty tekst, jak gdyby dyktował go dla ciebie Duch Święty.

Wybieramy dłuższy fragment tekstu. Nie zakładamy, że przeczytamy go w całości. Może się zdarzyć, że już pierwszy werset będzie tym fragmentem, nad którym powinniśmy zatrzymać się dłużej. Czytam Pismo Święte powoli i uważnie, nie po to, by pomnożyć swoją wiedzę, lecz by spotkać Boga w Jego Słowie. W czytaniu chodzi bowiem o znalezienie takiego fragmentu (zwykle będzie to jeden werset, czasami kilka), który nas poruszy. To poruszenie może mieć bardzo różny charakter. Może to być ciekawość, niezrozumienie, pociecha, piękno, niepokój. Poruszenie jest świadectwem, że ten werset jest dla nas osobiście ważny. Bardzo ważną informacją jest złość lub agresja rodząca się podczas czytania Słowa Bożego. Oznacza ona bowiem, że Jezus w Słowie Bożym dotyka jakiejś nieuporządkowanej dziedziny naszego życia. Jest bardzo istotne zwrócenie uwagi na uczucia, które nam towarzyszą. Nie mamy wpływu na uczucia, które się rodzą. Są ważne, ponieważ, ukazują nam one stan naszego serca. Nie ma uczuć dobrych i złych, ponieważ są one obojętne moralnie. Jeżeli rodzi się uczucie zazdrości lub niechęci to nie jest to grzechem. Grzechem może stać się dopiero nasza odpowiedź na to uczucie.

Znalezienie tekstu, który Cię porusza jest sygnałem, że kończy się etap *lectio*.

Meditatio – Staraj się zrozumieć dogłębnie tekst. Pytaj siebie: „Co Bóg mówi do mnie?”.

Pierwotne, łacińskie znaczenie tego słowa to „powtarzanie”. W tej części koncentrujemy się na znalezionym urywku. Czytamy go wielokrotnie, powoli, jakby smakując – całość wersetu lub jego fragmenty. Czytając możemy akcentować różne części i wyrazy wersetu. Prawdopodobnie nauczymy się w ten sposób wersetu na pamięć. Powtarzajmy go zatem także w myśli – może nam pomóc zamknięcie oczu. Angażujmy na tym etapie nie tylko rozum, ale także i serce. Można się zastanowić, dlaczego ten fragment mnie zainteresował, pytać się co ten fragment mi mówi, objawia, komunikuje. Ważne jest, aby medytować tylko jeden fragment. Jeśli poruszyło cię więcej fragmentów, zatrzymaj się na pierwszym, pozostałe w tej medytacji cię nie interesują.

Oratio – Teraz ty mów do Boga, a jeśli zabraknie Ci słów to trwaj przed nim bez słów (contemplatio).

Na pewnym etapie medytacji zamienia się w modlitwę. Będzie ona miała spontaniczny charakter. Otwórz przed Bogiem serce, aby mówić Mu o przeżyciach, które rodzi w tobie Słowo. Módl się prosto i spontanicznie. Czasami będzie to nasza aktywność, ale możemy też być „porwani” przez Boże natchnienie. Wtedy modlitwa stanie się bardziej działaniem Boga w nas niż naszym działaniem. Trudno przewidzieć, co przyniesie modlitwa, jaki dokładnie charakter i kierunek przybierze. Może to być zarówno przebłaganie, prośba jak i dziękczynienie i uwielbienie. Może mieć także charakter krótkiej, żarliwej modlitwy, proszącej Boga, by ukoił moja tęsknotę, by pozwolił się doświadczyć i ujrzeć. Na lub po etapie oratio - Twojej modlitwy do Boga, którą wzbudziło rozważanie danego fragmentu - może przyjść czas, że braknie Ci słów. Trwaj wtedy przy Bogu bez słów - wtedy modlisz się samą swoją obecnością a Duch Święty działający w Tobie będzie kierował do Boga taką modlitwą, która Jemu się podoba: *"Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, [wie], że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą"* (Rz 8, 26-28)

W każdej głębokiej ludzkiej relacji przychodzi etap rozumienia się bez słów. Tak samo jest Bogiem. Ani On nic nie musi mówić, ani ja. Jesteśmy ze sobą razem. I to wystarczy.

Actio – Pytaj siebie: „Co mam zrobić?”.

Ostatni etap lectio divina to zaproszenie do działania, zgodnie z napomnieniem św. Jakuba: *"Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. (Jk 1, 23)*. Zadał sobie pytanie, czy przez to rozważanie Bóg wzywa Cię do podjęcia jakiegoś postanowienia, zadania, porozmawiania z kimś, przebaczenia komuś, pomocy komuś. Jeśli tak, to zapisz sobie konkretny fragment, który Cię porusza do działania albo to, co chcesz uczynić. Pamiętaj, że działaniem może być także przyzwolenie, zgoda wobec Boga, aby coś w tobie zmienił, aby sam działał w tobie i przemieniał ciebie tak, jak chce. Po pewnym czasie będziesz wyraźnie widział jak Bóg Cię prowadzi.

Twoim *Actio* może być także nauczenie się na pamięć jakiegoś wersetu z aktualnego czytania. Możesz także pomyśleć, jakie słowo, frazę czy werset zabierzesz ze sobą na cały dzień, to znaczy będziesz je powtarzał i wracał do niego w różnych momentach dnia. W ten sposób dasz Bogu szansę i przestrzeń do Jego działania w tobie, do tego, aby cię przemieniał swoim Słowem, które samo z siebie wydaje owoc: *Czy śpi, czy czuwa, we dnie i w nocy, nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon (...)* (Mk 4,27-28).

Nie zawsze lectio divina będzie kończyło się podjęciem konkretnego postanowienia i wykonaniem konkretnego działania. Doświadczenie pokazuje jednak, że praktykowanie tej metody przebywania ze Słowem Bożym po pewnym czasie przemienia człowieka samo z siebie, porusza go, przekonuje o tym co prawdziwe i ważne, daje światło do podejmowania właściwych decyzji życiowych i zaprasza do podejmowania zmian.

Możesz korzystać z rozważań **LectioDivina** używając swojego smartfona lub innego urządzenia mobilnego. Aplikację możesz pobrać gratis, podając w wyszukiwarce: **“LectioDivina – On Jest”**

Pobierz na:
Google Play

Pobierz na:
App Store

Kindle oraz inne czytniki obsługujące format .mobi na stronie: www.onjest.pl/slowo

Facebook: [@lectiodivina.onjest](https://www.facebook.com/lectiodivina.onjest)